

valg. Men jeg maa atter vende tilbage til to Spørgsmaal, som jeg tillod mig at fremdrage i sidste Samling. Jeg haaber at faa et villigere Øre hos den nuværende Indenrigsminister end hos hans Forgænger over for Frederiksbergs Ønske om til Afværgelse af Ulykker og til Fremme af den gaaende Trafik at faa anlagt en Tunnel under Jærnbanestrækningen ude i Falkoneralléen. Der er jo for nogle Aar siden bevilget 15,000 Kr. til en Viadukt, over denne Jærnbanestrækning, som man imidlertid i Kommunen har anset for at være en ganske utilfredsstillende Foranstaltning, hvorfor man heller ikke har benyttet disse Penge. Der er med stor Styrke, ikke mindst i de sidste Dage, i Kommunalbestyrelsen udtalt Ønsket om at faa denne Viadukt, og da Merbevillingen ud over de 15,000 Kr. næppe vil overstige en halv Snes Tusinde Kr., haaber jeg, at den højtærede Indenrigsminister og det ærede Finansudvalg vil lytte til de stærke Ønsker, som ere fremsatte ude i min Valgkreds, da Trafikken i højeste Grad generes paa Grund af den stærke Trafik og den stærke Rangering, der maa finde Sted paa Grund af Jærnbanestationens Beliggenhed. — Tillige skal jeg over for den højtærede Indenrigsminister udtale Haabet om, at man ogsaa her i Kjøbenhavn kan faa gennemført, hvad man dog har i andre Hovedstæder, som have Forstæder, nemlig dette, at Iltogene eller i alt Fald en Del af dem maa standse ved Forstadsstationen, i dette Tilfælde Frederiksberg Station. E. Eks. det Eksprestog, der løber til Berlin over Warnemünde, standser nær Berlins Forstad. Iltogene gennem Hamborg standse ikke mindre end 4—5 Steder. Da nu Frederiksberg med nærliggende Kommuner er saa stærkt befolket, forekommer det mig at være en meget naturlig Foranstaltning, at man lod i alt Fald en Del af Iltogene standse derude. Jeg udtaler ogsaa, ligesom et andet Medlem — jeg tror det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). — Haabet om, at der i Aar maa blive forelagt og gennemført en Lønningslov for Postetaten, som i højeste Grad trænger dertil. Og saa maa jeg maaske til Slut sige, at jeg er ganske enig med det samme ærede Medlem i hans Anskuelse om den Foranstaltning, som er truffen her ved Rigsdagsbygningen, nemlig Indretningen af Udstillingslokaler herude i Gaarden. Jeg vil ikke stride med noget Medlem om, hvorvidt en gammel Mur er smukkere end Udstillingslokaler, thi den Diskussion vilde ikke føre til noget som helst. Det er jo klart, at man lettere

stiller sig op og stirrer ind i et smukt Udstillingsvindue end paa en gammel Mur. Men efter min Mening var den gamle Mur, der fandtes herude, efter sin Plads meget smuk og slet ikke egnet til Nedrivning. Og jeg tror, det er ret enestaaende, at man kiler Udstillingsrum ind i en Rigsdagsbygning, hvis Beboelsesforhold ere af den Beskaffenhed som her. Jeg hører, at det er sket med Billigelse af dette Tings højtærede Formand, og jeg vil jo ikke forbitre den højtærede Formand noget som helst Øjeblik, men det forekommer mig, at det var værdigere med den gamle Mur, og jeg beklager meget, at Rigsdagsbygningens værdige Udseende — selv om det er en midlertidig Bygning — er blevet noget krænkert ved den Foranstaltning, hvis Nødvendighed jo dog ikke kan siges at være til Stede.

Trier: Jeg tillod mig i Fjor, da Lønningerne under Toldvæsenet forhandlede, at henlede Opmærksomheden paa Rorsbetjentenes Stilling, og der faldt baade fra den højtærede Finansministers Side og fra Medlemmer af Tinget velvillige Ord i den Retning. Jeg ser imidlertid, at der paa Finanslovsforslaget, i Fjor ikke er foreslaaet nogen Forandring i de omtalte Forhold, og føler mig derfor kaldet til igen at sige et Par Ord om dem — man maa jo banke paa en Dør, inden den kan blive lukket op, og det er ikke den eneste Dør, paa hvilken man maa banke adskillige Gange, inden det lykkes. Disse Mennesker fik ganske vist deres faste Lønninger forhøjede i 1894 fra 700 à 900 Kr. til 800 Kr., stigende hvert tredje Aar med 50 Kr. aarlig indtil 1,050 Kr. I Virkeligheden blev det imidlertid, saaledes som Forholdene den Gang forelaa, mere en Lønningsformindskelse end en Lønningsforhøjelse. Det kan beregnes, at de i Øjeblikket omtrent have 150 Kr. mindre, end de havde før Lønningsforbedringen. Det ligger i, at der samtidig med denne indtraadte en Forøgelse af Rorsbetjentenes Antal fra 45 til 83 i Anledning af Frihavns Oprettelse, at mange Skibe foretrak at gaa i Frihavnen i Stedet for i den gamle Havn, for at slippe for at betale Diæter for Vagthold, og at saaledes Ekstraindtægterne ved Nattevagt om Bord bleve forringede. Samtidig skiftede Tjenestens Karakter. Den havde tidligere væsentlig bestaaet i Led-sagelse og Forsegling af Skibe og lignende lettere Tjeneste, med nogen Tid til Hvile om Dagen. Nu blev over en Tredjedel af Rorsbetjentene skiftevis sat til Tjeneste i Frihavnen som Vagthold, afvekslende Dag